

byla? Kdyby někdo jen za malou chvíličku ji byl mohl poslechnout, jistě pro ve-
 škon sladkost srdce v něm bylo by se muselo rozpuknout.

Zde praví svatý Bonaventura: Když svatí anjele tu radostnou slavnost světili
 a Bohu Otci za to děkovali, že potom všickni poporádku dolu na zem vstoupili,
 aby Boha a Pana svého v těle lidském mohli vidět a jeho nejsvětější matce všeli-
 kerou čest a službu prokázat. ^(a) Neb kdo by byl z nich v nebi chtěl zůstat a Pana
 svého tak poníženého nenavštívít? O tom pěkně mluví svatý apoštol Páně, řka:
 Když uvádel prvorozeného svého na okružek země, řekl: Klanějte se jemu všickni
 anjele jeho. Protož přišli všickni anjele v postavě lidské, aby Maria i Josef vidět
 mohli, a jeden kůr po druhým s tou největší uctivostí šli do toho chlíva, kdež
 s pobožností před jeslema na sva kolena klekli a s třesením Panu svému se klaněli.
 O, jaké potěšení z toho Maria a Josef měli, když ty krásný anjele a tu čest, kterou
 oni dětátku jejich prokazovali, svýma očima viděli! Než co se domníváš, co teh-
 daz tu rozmíli anjele sobě pomyslí, když Boha a Pana svého ponejprv v těle lid-
 ském spatřili, v jeslech ležícího nalezli? Toho jsou nikdy se nenašli, aby Bůh tak
 hluboce se měl ponížiti, že by netoliko chtěl malíčkým dětátkem učiněn býti, ný-
 brž v jednom smradlavém chlívě v nezpůsobných jeslích mezi tak hloupýma ho-
 vady, volem a oslem, se dal položit. Bezpochyby že jeden k druhému řekl: Je-li
 pak to Bůh náš? Je-li to Pan nebo i země? Je-liž to ten nejmocnější Bůh, před je-
 hoz obličejem všechno se třásti musí? O Bože a Pane náš, kam tebe tvořá láska při-
 vedla? Jak jsi tak od celého světa opuštěný! A poněvadž svět tebe poznati nechce,
 my tebe poznáváme a na místě všeho stvoření tebe se klaníme, a po-
 něvadž lidé žádnou čest tebe prokazati nechť, protož my na místě jejich tebe cti-
 budeme. A tu hned začali hlasitě zpívat, aby Maria i Josef slyšet mohli, říkouce:

Slava na výsosti Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vůle. Chválime tebe, dob-
 ročtíme tobě, klaníme se tobě, oslavujeme tebe pro tvou velikou slávu, Pane Bože,
 králi nebeský, Bože Otce všemohoucí, Pane Synu jednorozený Ježíši Kriste. Pane
 Bože, beránku boží, Synu věčného Otce, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad
 námi, jenž sedíš na pravici Otce, smiluj se nad námi. Pane Bože náš, přijmi prosby
 naše, nebo ty jsi sám svatý, ty jsi sám Pán, ty jsi sám nejvyšší, Ježíši Kriste, s Du-
 chem svatým v slávě Boha Otce. Amen.

Tu anjelskou píseň se svatá církev katolická od anjela naučila a obyčej má ji ne-
 mluvo na den Narození Páně, ale přes celý rok při mši svate zpívat, protož by měl
 jedenkazdý pobožný křesťan ji obzvláštně v tyto vánoční svátky buď zpívat, aneb
 říkat a zároveň s anjele tomu malému Jezulátku se klanět. Po dokonání té písně
 svatí anjele s největší uctivostí zase k jeslím a jeden po druhým začali jej chvá-
 lit jakozto Boha a Pana svého, jemuž také poddanost a poslušnostv slibovali a na-
 dokázali té poddaností s tou největší uctivostí jeho nejsvětější nožičky libali. Di-
 valli se také na jeho celé svate tělo a jeho veliké krásy dosti se nadvít nemohli, ne-
 bot to dítě bylo ten, jak Pismo praví, na kterého anjele žádostiví jsou patřiti, který